

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

2. Dies Septembris. Quid iniquius? quàm velle sibi obtemperari à minoribus, & nolle obtemperare majoribus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

agnoscentes, ut sic dilatem fines imperii tui, Siquid legi
totum Deo uni committere, est omnes pie*de* procedere
Deum numeros, absolvere. Nec facile delinq*ue*re abque
tua omnia Deo delinquas. Intende igitur anim*us* Divina
sequentia metra:

*Si quis salvari vult, perperuoque bearis
Christo devotum, studeat se tradere totum.*

2. DIES SEPTEMBRIS.

Quid iniquius? quam velle sibi obtemperantibus prcip
noribus, & nolle obtemperare majoribus? Solon p
gust. de Opere Monachor.

Obedientia.

Agnata pietati, est Obedientia; Magis
Quisquis enim, in Deum habet caritatem,
pius; est propter Deum, cum quovis in
obedire promptus. Obedientia, est

lia coha
di, atque
magis l
an sit et eli
perare.
aptebit e
ulatione
neu fac
anarum
rator, f
ideat. N
major ser
pulans ej
aud jube
[a] De
[c] u O

Septembris. & mores impellunt, sapere, inoffenso
erii tui, mundi leges, & mores impellunt, sapere, inoffenso
nes pieas procedere, nunquam hallucinari, prudentissi-
mè delinquere, nebique ullo errore gubernari; perinde, ac si pol-
ir animus, & Divinâ sapientiâ, & prudentiâ. Illud assequeris
benificio Obedientiæ, quæ Vicaria est Divinæ Sa-
eariæ. Sic ergo propter Deum, obedias Ccclesiæ
et totum, ut assequaris illam recte obedientis conditio-
nem, de quâ D. Bernardus : (a) Non attendit verus
S R I S. malens, quâle sit, quod præcipitur; hoc solo contentus,
nperantur præcipitur.

ribus? Solon percunctatus, quâ ratione salva posset esse
magistratus, respondit: si cives obtemperent suis Magistra-
bus. Obedientiæ, idem dicendum de quâvis privatâ familiâ
in Deum, quovis in familia homine. Hinc scitè Aug. (b) Pax
s. Obedientiæ, est ordinata imperandi, atque obediendi con-
citatibus cohabitantium: Pax civitatis, ordinata impe-
nem, et concordia civium. Nihil igi-
Commodic & maximū magis homini obest, quam nolle obesse. Si alteru-
s. Res publica, consulit eligendū; consultius est obtemperare, quâm
æ, invigilare. Subinde tamen parere, peccatum pareret
to, suistare. potebit ex Augustino: (c) Qui resistit potestati, Dei
& felicitate, & facere? Hic sane contemnit potestatem: ipsos hu-
erit leges; & excoqueta; excogitata; excoqueta; excoqueta;
lucat, pra-
illud ob-
osse errat.
nter cali-
ter errori-
ias, in quo-
muc

Xx 3

Impe-

[a] De præcep. & disp. [b] De civit. Dei l. 19. c. 13.
[c] II. Quæst. 3. can. Ita Corporis §. quis resistit.

*Imperator! tu carcerem, ille gehennam minatur
tibi assumenda est fides tua, tanquam scutum,
possis omnia ignea jacula inimici extinguere. Malum
peranti obtemperare, est animam obtruncare.*

III. Utinam de omnibus, qui sub Christi veritate faciunt stipendium, dici posset, quod de suis militibus. Scipio Africanus. Is., cum in Africâ bellum gereret, ostendit viros cunctos, quos secundi habebat, & Quidni optimus præterea excelsam in mari, & ait: Nullus homo qui omnium est, qui non consensâ turri semper in præcipitaturus sit, si ego jussero. O si omnes, qui Ecclesiâ militanti prælia Domini præliantur, tamen ad parendum expediti, essent pugnando in Rem acu tetigit, dum hæc protulit B. Stephanus Comes Tironensis: *Præstat exercere nūnum aliates explicaveræ obedientia; quam facere sexcenta mira, teste T. Conditiones germanæ Obedientiæ paucis compendendo, conjuxus est D. Bernardus: (a) Bonus obediens datus est, ut possit dicere: Paratum cor meum, huma Deus, paratum cor meum; paratum, quodcunque præperis facere, paratum, ad nutum citius obedire, at tū, tibi vacare, proximis ministrare, metipsū custodire, & in caelestium contemplatione requiescere; amato sociis, omnibus officiis, & nulli onerosus, devotus Deum, benignus ad proximum? sobrius admundans Domini servus, proximi socius, mundi Dominus. Superiora habet ad gaudium, aequalia ad consortium, inferiora, ad servitium. Denique, qui Obedientia precellit virtute, statim ubi observavit vel nutrum præpientis, dicto citius, parat aures auditui, lingua roci, Pedes itineri, manus operi. Conversus itaque*

[a] Super Cane.

[a] Medi-

Septem
minatu
utum, n
sere. Ma
uncare.
Christi ve
suis milie
llum gete
oebat, &
ullus hom
Semetiparatu
mnes, quo
antur tam
aando inv
Stephan
uum omniū contemptrix, vim suam in omnes vir
num alius explicat, terroreisque sub jugum mittit. Est au
ta mira in teste Tullio, & approbante D. Thoma : (a) For
uis compendio, considerata periculorū susceptio? & laborū per
ens datu. Est porrò illa una de præcipuis virtutibus, qui
um cor meus, humana vita ad virtutem instruitur, ut conſen
unque pia uit omnium Sophorum Scholæ, & Theologorum
bedire: genetra, atque adeò inter Cardinales eam reponunt,
ſu cuiusdam dicit, in eo gradu, qui proximè ad Divinas virtutes
re; amabilius edat. Est enim, una de rotis currus triumphalis,
, devotissimis anima pervehitur ad cælum. Versatur autem
ad mundum
minu, Sep
ortium, iſ
dientia pro
urum pra
linguam vo
ſus iraque
Deus
virtus circa Metum, & audaciam, quæ duo ho
nificè moderatur, ut asserit Augustinus : (c) Qui
terà virtute fortis est; nec temere audet, nec incōsultè
agit. Sæpè fit, ut, si quis fortè opus aggrediatur Ne
qui acceptum, & propagandæ gloriæ tuæ decorum,
libitò innumeræ difficultates, & periculorum ilias,
& plura etiam, quām Herculi monstra objiciantur,

Tessera.

695

cum, dic submissimâ animi reverentiâ cum magno
Augustino: (a) sit obedire tibi, mihi amabile, & refi
dere tibi execrabile. Qui imperanti paret, magnam
gloriam parit. Suffragatur Poëta :
Qui jussis paret, præmia magna parat,

3. DIES SEPTEMBERIS.

Quidni omnia possibilia sunt innitenti super eum,
qui omnia potest? S. Bernardus serm. 85. in Cant.
I N spectatissimum virtutum thea
trum, quod aperimus, mihi videtur
Fortitudo, jure quodam procedere, ut
Regina coronata, quæ, cùm sit timen
tum omniū contemptrix, vim suam in omnes vir
num alius explicat, terroreisque sub jugum mittit. Est au
ta mira in teste Tullio, & approbante D. Thoma : (a) For
uis compendio, considerata periculorū susceptio? & laborū per
ens datu. Est porrò illa una de præcipuis virtutibus, qui
um cor meus, humana vita ad virtutem instruitur, ut conſen
unque pia uit omnium Sophorum Scholæ, & Theologorum
bedire: genetra, atque adeò inter Cardinales eam reponunt,
ſu cuiusdam dicit, in eo gradu, qui proximè ad Divinas virtutes
re; amabilius edat. Est enim, una de rotis currus triumphalis,
, devotissimis anima pervehitur ad cælum. Versatur autem
ad mundum
minu, Sep
ortium, iſ
dientia pro
urum pra
linguam vo
ſus iraque
Deus
virtus circa Metum, & audaciam, quæ duo ho
nificè moderatur, ut asserit Augustinus : (c) Qui
terà virtute fortis est; nec temere audet, nec incōsultè
agit. Sæpè fit, ut, si quis fortè opus aggrediatur Ne
qui acceptum, & propagandæ gloriæ tuæ decorum,
libitò innumeræ difficultates, & periculorum ilias,
& plura etiam, quām Herculi monstra objiciantur,

Xx 4

quæ

[a] Meditat. c. 7. [b] l. 2. de Invent. [c] Epist. ad Hier.